
160 . Agapia | Comuna: Agapia | Județ: Neamț | Punct: Dealul Ciohârlie | Anul: 2022

Anul: 2022

Cod RAN: 121117.03

Perioade: Preistorie

Epoci: Eneolitic

Tipuri sit: descoperire funerară, exploatare/carieră, fără vestigii arheologice, locuire civilă

Autori: Vasile Diaconu, Alissa Dittes, Aurora Botsch, Franziska Wanka, Doris Mischka, Carsten Mischka, Constantin Preoteasa

Instituții: Complexul Muzeal Județean Neamț, Friedrich-Alexander Universität Erlangen-Nürnberg, Germania, Friedrich-Alexander Universität Erlangen-Nürnberg, Germania, Friedrich-Alexander Universität Erlangen-Nürnberg, Germania, Friedrich-Alexander Universität Erlangen-Nürnberg, Germania, Friedrich-Alexander Universität Erlangen-Nürnberg, Germania, Complexul Muzeal Județean Neamț

Raport de cercetare arheologică de la Sat Agapia, com. Agapia, jud. Neamț, Punct: Dealul Ciohârlie

Rezumat

În anul 2022, au fost efectuate cercetări arheologice interdisciplinare non-invazive (investigații de suprafață, fotografii aeriene realizate cu drona, modelare digitală a terenului și prospecțiuni geofizice) în interiorul așezării atribuite fazei Cucuteni B de la Agapia. Astfel, au fost evidențiate suprafața, forma și limitele sitului.

Așezarea fortificată este foarte mică (având o formă dreptunghiulară și o suprafață conservată de aproximativ 1 ha), prezentând în interior câteva construcții și câteva gropi.

Raport

Situl arheologic, din care în prezent se mai păstrează o suprafață de aproximativ 1 ha, este situat pe terasa înaltă de pe dreapta Râului Topolița, în partea de sud-est a satului.

Așezarea a fost descoperită în anul 1975 de către Ilie Untaru, în urma unei cercetări de suprafață, o investigație similară fiind întreprinsă de Gheorghe Dumitroaia în 1981[1].

Vestigiile descoperite aici aparțin fazei Cucuteni B.

În anul 2022 au fost efectuate noi investigații arheologice interdisciplinare neinvazive, constând în cercetări de suprafață, fotografii aeriene cu drona, modelarea digitală a terenului și prospecțiuni geofizice, în vederea reevaluării potențialului stațiunii, stabilirii formei, dimensiunilor și limitelor depunerii antropice, precum și a gradului actual de conservare a vestigiilor.

Rezultatele obținute cu acest prilej atestă existența unei așezări fortificate distrusă în cea mai mare parte a sa ca urmare a eroziunii terasei dinspre nord (cu câteva construcții de suprafață incendiate și gropi în cuprinsul său), de formă relativ rectangulară, protejată de două șanțuri de apărare păstrate parțial în partea de nord-vest.

Note

- Dumitroaia, 1992, p. 70, nr. 1.

[Raportul 7219 din cronica.cimec.ro](#)
[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
